

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Energimarknadsinspektionen

Yttrande över förslag till föreskrifter om mätning, fakturering och tillhandahållande av information om bortförd värmeenergi (fjärrkyla)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen avser i huvudsak förslag till definitioner och bestämmelser om mätning och beräkning av energianvändning hos slutkunder, liksom om insamling av mätvärden och vad som avses med fjärravläsbara mätsystem och mätutrustning. Vidare införs bestämmelser avseende fakturering och tillhandahållande av information om exempelvis energianvändningen och energiprestanda samt andelen förnybar energi i fjärrkylesystem.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen uppges att riksdagen i april 2022 beslutat om en ny fjärrkylelag, som träder i kraft den 1 juni 2022. Lagen och de föreslagna föreskrifterna uppges genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (ändringsdirektivet) och Europaparlamentets och Rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (förnybartdirektivet). Direktiven innehåller krav på nationella bestämmelser om mätning, fakturering och tillhandahållande av faktureringsinformation och information om den faktiska energianvändningen.

Vidare uppges att Energimarknadsinspektionen tidigare inte föreskrivit om fjärrkyla, men att inspektionen nu föreslår skyldigheter för fjärrkyleföretag och därmed utökade rättigheter för fjärrkylekunder. Syftet med föreskrifterna uppges vara att fjärrkylekunderna ska få mer information om sin energianvändning och faktureras utifrån mängden bortförd värmeenergi. Syftet uppges också vara att allmänheten ska få information om energiprestanda inom fjärrkyleföretagets fjärrkylesystem så att de kan göra individuella val i fråga om förnybar energi.

Det uppges vidare att författningsförslag på samtliga nivåer har tagits fram parallellt med anledning av den korta genomförandetiden som enligt energieffektivitetsdirektivet är bestämd till den 25 oktober 2020.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets syfte och bakgrund är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I konsekvensutredningen uppges att om föreskrifterna inte beslutas skulle bestämmelserna i energieffektivitetsdirektivet samt i förnybartdirektivet enbart införas i lag och förordning. Det uppges att Sverige, som medlem i EU, har en skyldighet att införliva EU-direktiv i svensk rätt. Bestämmelserna i föreskriftsförslaget om mätning, beräkning, insamling av mätvärden, fakturering, tillhandahållande av information om den faktiska användningen och faktureringsinformation samt energiprestanda innebär att direktivens minimikrav genomförs i svensk författning. Vidare uppges att om inte direktiven införs kan det medföra att EU-kommissionen inleder ett överträdelseförfarande och väcker talan mot Sverige i EU-domstolen. Det uppges att Kommissionen i april 2022 beslutade att skicka ett motiverat yttrande till Sverige om underlåtelse att fullt ut införliva energieffektiviseringsdirektivet. Om Sverige inte senast den 6 juni 2022 kan visa ett formellt införlivande kan kommissionen väcka talan vid EU-domstolen.

Det uppges att då energieffektivitetsdirektivet bestämmelser är omfattande och detaljerade lämpar de sig inte att genomföras enbart som lagreglering. Bedömningen är att ett genomförande i myndighetsföreskrifter medför mer flexibilitet vid behov av justeringar till följd av ändrade bestämmelser eller tillkomst av delegerade akter.

Det uppges att förslagsställaren har övervägt en alternativ utformning av föreskrifterna när det gäller faktureringsintervall, hur fakturan ska kunna utformas på ett för kunden tydligt sätt, samt undantag från viss fakturerings- och informationsskyldighet för fjärrkylesystem och utanför säsong för kylning.

Gällande tidsintervall för fakturering uppges att förslaget inte går längre än kraven i energieffektivitetsdirektivet. Enligt direktivet ska fakturering ske minst en gång per år, vilket också gäller i föreskriftsförslaget. Ett övervägande har gjort om ett intervall på fyra gånger per år, liksom förslaget till fjärrvärmeföreskrifter, men Energimarknadsinspektionen bedömer att ett sådant faktureringsintervall inte skulle medföra samma nyttor för fjärrkylekunder som för fjärrvärmekunder. Det uppges att fjärrkylekunder idag främst består av näringsidkare så som webbhallar och sjukhus och att dessa redan är väl medvetna om sin energianvändning och därför inte behöver mer frekvent återkoppling genom fakturering för att motiveras att vidta effektiviserande åtgärder.

När det gäller direktivets krav på tydlig information i fakturan uppger förslagsställaren att ett övervägande har gjorts om att låta all information (enligt bilaga VII i direktivet) presenteras i eller tillsammans med fakturan. Flera remissinstanser har uppgett att detta skulle skapa otydliga fakturor. Vidare uppges att risken är stor att kunder som valt e-faktura eller autogiro inte skulle ta del av informationen i fakturan och därmed skulle missa viktig faktureringsinformation. Därutöver bedömer förslagsställaren att företag oftast inte läser informationen på fakturan. Förslagsställaren anser det vara bättre att detaljerad information görs tillgänglig i företrädesvis digitala kanaler.

Det uppges att energieffektiviseringsdirektivet medger en möjlighet att begränsa omfattningen av kravet på att tillhandahålla information om växthusgasutsläpp för fjärrkyleföretag med fjärrvärmesystem med en total installerad effekt som understiger 20 MW. Det uppges att om möjligheten inte skulle nyttjas skulle det medföra en ökad administrativ börda för fjärrkyleföretagen, vilket inspektionen inte bedömer ändamålsenligt.

Vidare uppges att energieffektivitetsdirektivet medger en möjlighet att begränsa kravet på faktureringsinformation och att tillhandahålla information om kyla under perioden när kylning

inte sker. Användningsinformation ska som huvudregel tillhandahållas minst varje månad, men kyla får undantas från kravet utanför säsongerna för kylning samt uppvärmning. Det uppges att många fjärrkyleföretag inte levererar kyla under oktober till mars och att fjärrkyla i stor utsträckning är säsongsbundet, även om det finns kunder som använder fjärrkyla året runt så som sjukhus och viss industri. Inspektionen anser det vara lämpligt att föreskriva om undantag från kravet på faktureringsinformation och tillhandahållande av information för den leveransperiod som en fjärrkylekund inte har fått fjärrkyla levererad.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren redovisar sina överväganden i alla förslagsdelarna och att det finns redovisning av det så kallade nollalternativet.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av alternativa lösningar och effekterna av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen uppges att grunden till föreskriftsförslaget är Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (ändringsdirektivet) och Europaparlamentets och Rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (förnybartdirektivet). Det uppges att direktiven innehåller krav på nationella bestämmelser om mätning, fakturering och tillhandahållande av faktureringsinformation och information om den faktiska energianvändningen. Det uppges vidare att överföring och leverans av fjärrkyla hittills inte varit reglerad inom EU och att bestämmelserna medför krav på medlemsstaterna att reglera fjärrkyleverksamhet. Det uppges att energieffektivitetsdirektivet skulle ha varit genomfört i svensk rätt senast den 25 oktober 2020 och förnybartdirektivet den 30 juni 2021.

Förslagsställaren uppger att de krav som fastställs i de båda direktiven är minimikrav och hindrar inte medlemsstaterna att införa strängare åtgärder så länge de är förenliga med unionsrätten. I de fall nationell lagstiftning föreskriver strängare åtgärder ska dessa dock anmälas till EU-kommissionen. Förslagsställaren bedömer att de föreslagna föreskrifterna inte går utöver direktivens minimikrav och att ambitionen har varit att förslaget ska efterlikna det remitterade förslaget till Energimarknadsinspektionens föreskrifter och allmänna råd om mätning, fakturering och tillhandahållande av information om levererad värmeenergi (fjärrvärme) i så stor utsträckning som möjligt¹. Detta för att underlätta för de verksamma företagen.

När det gäller energieffektivitetsdirektivet uppges att bestämmelserna om mätare och mätning av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk finns i de nya artiklarna 9a och 9b. Bestämmelserna om faktureringsinformation och kostnad för tillgång till mätning- och faktureringsinformation finns i de nya artiklarna 10a och 11a. Minimikrav för fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk regleras i direktivets nya bilaga VIIa.

Vidare uppges att slutkund definieras i det ursprungliga energieffektiviseringsdirektivet som fysisk eller juridisk person som köper energi för egen slutanvändning (artikel 2.23). Fjärrvärme och fjärrkyla definieras inte i ändringsdirektivet, men enligt artikel 2.19 i förnybartdirektivet är det definierat som distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller

---

¹ RR 2022-93.

kylta vätskor från centrala eller decentraliserade produktionskällor, via ett nät, till flera byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen och processer.

Det uppges att förslaget genomför artiklarna 9a, 9c, 10a, 11a och bilaga VIIa i energi-effektivitetsdirektivet samt artikel 24.1 i förnybartdirektivet. Vidare uppges att direktiven är antagna i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, bland annat med beaktande av artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt². Det uppges att föreskrifterna även i övrigt överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges EU-medlemskap.

I övrigt uppges förslaget ha beaktat följande regelverk:

Det uppges att mätsystem för fjärrkyla (kylenergimätare) inte regleras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/ om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument (omarbetning), i lydelsen enligt kommissionens direktiv (EU) 2015/13.

Uppgifter om fysiska personers energianvändning ska, enligt förslagsställaren, behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Förslaget beaktar även Kommissionens rekommendation (EU) 2019/1660 om genomförandet av de nya bestämmelserna om mätning och fakturering i direktiv 2012/27/EU om energi-effektivitet.

Förslaget uppges inte innehålla sådana tekniska regler som behöver notifieras till EU-kommissionen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställarens redovisning av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är både noggrann och uttömmande och därmed godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I konsekvensutredningen uppges att ikraftträdandet föreslås till den 1 juli 2022 med anledning av att bestämmelserna i ändringsdirektivet skulle ha varit genomförda i svensk rätt senast den 25 oktober 2020 och artikel 24.1 i förnybartdirektivet senast den 30 juni 2021. Det uppges vidare att beslut om föreskrifterna förväntas ske i nära anslutning till att fjärrkylagen och fjärrkyleförordningen träder ikraft. Vidare uppges att en mätare som installerats innan föreskrifterna träder i kraft ska uppfylla funktionskravet i 3 kap. 2 § första stycket senast den 1 januari 2027.

---

² Artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anger målet för unionens politik på energiområdet. Enligt artikel 194.2 ska Europaparlamentet och rådet föreskriva nödvändiga åtgärder för att uppnå målen i punkt 1. Åtgärderna ska inte påverka en medlemsstats rätt att bestämma villkoren för utnyttjandet av dess energikällor, dess val mellan olika energikällor och energiförsörjningens allmänna struktur.

Energimarknadsinspektionen uppger att den är medveten om att det snara ikraftträdandet kan medföra ansträngningar för fjärrkyleföretagen att anpassa mätsystem och affärssystem till de nya bestämmelserna. Det uppges finnas information på inspektionens webbplats och de nya föreskrifterna samt möjligheter att prenumerera på inspektionens nyheter via webbplatsen. Det uppges att inspektionen även kan komma att genomföra informationsinsatser och att den deltagit vid Fjärrvärmedagarna den 27 april 2022.

Vidare uppges att under arbetets gång har samråd skett med både berörda myndigheter och med företrädare för fjärrkyleföretagen samt med branschorganisationen Energiföretagen som getts möjlighet att vara delaktiga i arbetet med föreskrifterna genom att få lämna synpunkter och förslag. Det finns redovisning av tidpunkt för olika träffar och möten med bland annat Energiföretagen, Telge Energi, ONE Nordic Mätteknik, Tekniska Verken, Göteborg Energi, Vattenfall, Kraftringen, Stockholm Exergi med flera.

Det uppges slutligen att inspektionen har för avsikt att inom kort se över utformningen och tillämpbarheten av de nu föreslagna föreskrifterna, då regleringen avser en tidigare oreglerad marknad som har tagits fram på kort tid. En översyn planeras därför att genomföras under 2023 för att identifiera eventuella brister i regelverket som inte har kunnat förutses.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen uppges att sedan 1996 har en stadig tillväxt av både ledningslängd och levererad mängd fjärrkyla skett, även om viss variation av levererad mängd fjärrkyla förekommit mellan olika år. Det uppges att år 2018 skedde leverans av fjärrkyla i 40 svenska städer och 2020 fanns det cirka 40 företag som levererade fjärrkyla i Sverige. Samtliga av dessa fjärrkyleföretag uppges även vara verksamma inom fjärrvärme. Vidare uppges att under de närmsta åren förväntas ytterligare företag etablera sig på fjärrkylemarknaden. Antalet leveranspunkter uppgick, enligt förslagsställaren, år 2020 till 2006 och samma år levererades cirka 1000 GWh fjärrkyla, varav cirka 30 procent gick till kontorsfastigheter och kommersiella lokaler, 22 procent till övriga lokaler, 17 procent till offentliga lokaler och 16 procent till processindustrin. Endast cirka 3 procent, eller 25 GWh, gick, enligt förslagsställaren, till kylning av flerfamiljshus. Energimyndigheten uppskattar att kylbehovet i Sverige 2050 kommer att uppgå till 2,2 TWh. Det uppges att uppgifter har efterfrågats om antalet kunder samt fördelning av levererad mängd fjärrkyla och antalet leveranspunkter mellan fjärrkyleföretagen, men sådan information har inte varit möjligt att ta del av.

Vidare uppges att den vanligaste tekniken för produktion av kyla i Sverige under 2020 var fjärrkyla från kylmaskin som stod för 28 procent av all producerad kyla. Absorptionskyla stod för 27 procent och frikyla för 19 procent. Cirka 25 procent producerades med hjälp av värmepumpar. Det uppges att den totala ledningslängden för fjärrkyla uppgick 2020 till 656 km och att i Stockholm finns världens största fjärrkyletät.

Det uppges vidare att överföring och leverans av fjärrkyla har tidigare varit oreglerad och att det bland fjärrkyleföretagen dessutom förekommer olika varianter på allmänna avtalsvillkor och till skillnad mot fjärrvärmemarknaden finns ingen branschöverenskommelse om hur till exempel mätning och rapportering ska gå till. Innehållet i de allmänna avtalsvillkor som förekommer på marknaden skiljer sig, enligt förslagsställaren, därför en del åt.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren har gjort försök att få fram information som skulle ge en bild av storleken på företagens individuella fjärrkyleleveranser, liksom antalet kunder fördelat på företagen, men att det inte funnits någon sådan information att ta del av. Regelrådet finner ingen anledning att ifrågasätta uppgiften, men kan se att uppgifter om företagets storlek har redovisats i det helt nyligen remitterade och liknande förslaget om fjärrvärme³. Regelrådet anser att den redovisningen även hade kunnat användas i detta ärende, då det framgår att samtliga fjärrkyleföretag också är verksamma inom fjärrvärme.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av berörda företag utifrån antal och bransch är godtagbar, men att redovisning av företagets storlek är bristfällig.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

I konsekvensutredningen uppges att förslaget ställer detaljerade krav på bland annat mätning, beräkning och insamling av mätvärden, vilken information som ska framgå på fjärrkylekundens faktura, hur ofta information om mängden bortförd värmeenergi ska tillhandahållas samt information om energiprestanda och andelen förnybar energi. Dessa krav uppges leda till både initiala kostnader för fjärrkyleföretagen samt fortlöpande kostnader i form av främst administrativt arbete.

För ett genomsnittligt fjärrkyleföretag uppskattas de initiala kostnaderna kunna uppgå till cirka 460 000 till 920 000 kronor, medan de fortlöpande kostnaderna uppskattas kunna uppgå till cirka 215 000 till 345 000 kronor per år. Om den initiala kostnaden skulle täckas in under ett år genom en ökad energiavgift för kunderna skulle det kunna medföra en genomsnittlig kostnadsökning på 0,475 till 0,946 kr/MWh⁴, motsvarande 229 till 457 kronor⁵ för en genomsnittlig fjärrkylekund under det året. För de fortlöpande kostnaderna skulle en genomsnittlig kostnadsökning för kunderna på 0,221 till 0,355 kr/MWh⁶ kunna uppstå, motsvarande 107 till 172 kronor per år⁷ för en genomsnittlig fjärrkylekund. Påverkan på fjärrkylekundernas kostnader bedöms således vara relativt små.

Det uppges att förslaget kommer att medföra kostnader för fjärrkyleföretagen, främst vad gäller fakturering och den information som ska tillhandahållas i eller tillsammans med fakturan, information om mängden bortförd värmeenergi och utlämnande av information till energitjänsteföretag. Det uppges ha varit svårt att få fram exakta kostnadsestimat för de tillkommande kostnaderna som föreskriften medför, varför antaganden har behövt göras. Dessa

---

³ RR 2022-93.

⁴ Total bortförd värmeenergi 2020: 969 GWh, Initial kostnad: 460 000 - 917 000 kr. Kostnadsökning för kunderna per bortförd värmeenergi = $460\,000 - 917\,000 \text{ kr} / 969 \text{ GWh/år} / 1 \text{ år} = 0,475 - 0,946 \text{ kr/MWh}$.

⁵ Antaget totala antalet kunder = totala antalet leveranspunkter: 2 006, Initial kostnad: 460 000 - 917 000 kr. Kostnadsökning genomsnittlig kund = $460\,000 - 917\,000 \text{ kr} / 2\,006 \text{ kunder} = 229 - 457 \text{ kr/kund}$.

⁶ Total bortförd värmeenergi 2020: 969 GWh, Fortlöpande kostnader: 215 000 - 344 000 kr/år. Kostnadsökning för kunderna per bortförd värmeenergi = $215\,000 - 344\,000 \text{ kr} / 969 \text{ GWh/år} / 1 \text{ år} = 0,221 - 0,355 \text{ kr/MWh}$.

⁷ Antaget totala antalet kunder = totala antalet leveranspunkter: 2 006, Fortlöpande kostnader: 215 000 - 344 000 kr/år. Kostnadsökning genomsnittlig kund = $215\,000 - 344\,000 \text{ kr/år} / 2\,006 \text{ kunder} = 107 - 172 \text{ kr/kund och år}$.

uppges baseras på diskussioner med branschen samt myndighetens erfarenheter från liknande situationer. Det uppges att i prop 2021/22:124 uppskattas kostnaderna för fjärrkyleföretagen för att efterleva kraven om tillhandahållande av faktureringsinformation och information om energianvändning till cirka 250 000 till 1 000 000 kronor för utveckling av faktureringsprogram samt en årlig kostnad om 20 000 till 50 000 kr för uppdatering av relevanta data. Det uppges att i remissvaret av fjärrvärmeföreskriften uppgav Energiföretagen ett kostnadsspann på 150 000 till 500 000 kronor för anpassningar av it- och faktureringsystem. Fjärrkyleföreskrifterna antas medföra större konsekvenser än fjärrvärmeföreskrifterna. Förslagsställaren uppskattar därför att det för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag kommer att kunna uppstå initiala kostnader om cirka 460 000 till 920 000 kronor⁸, medan de fortlöpande kostnaderna uppskattas kunna uppgå till cirka 215 000 – 345 000 kronor per år.

För att efterleva kraven på information om mängden bortförd värmeenergi senast 15 dagar efter insamling av mätvärden uppges, för de företag som inte redan idag lämnar sådan information inom 15 dagar, it-system och rutiner behöva uppdateras. Arbetstid för detta beräknas ta cirka 30 till 50 timmar. För företag som har tillgång till egen systemutvecklare uppgår kostnaden till cirka 16 000 till 27 000 kronor⁹, medan kostnaden för företag som behöver upphandla konsult uppgår till cirka 30 000 till 50 000 kronor¹⁰. Det uppges att enligt branschen sker redan tillhandahållande av mätvärden månadsvis, men det saknas uppgifter om hur snart efter insamlingen av mätvärden detta sker.

Gällande kravet på att tidpunkten för insamling av mätvärden ska framgå vid rapporteringen, uppges att det är oklart i vilken utsträckning denna information redan ges idag. Det uppges att i de fall tidpunkten inte uppges idag kan kravet ge upphov till uppdatering av it-system. Förslagsställaren uppskattar arbetstiden till samma som för kravet ovan det vill säga 30 till 50 arbetstimmar. Samma kostnad som ovan anges. Vidare uppges att det administrativa arbetet med att säkerställa att rapportering av tidpunkten för insamlingen av mätvärden sker korrekt kommer att genomföras av en ingenjör och för ett genomsnittligt företag uppgå till cirka 40 till 60 timmar om året, till en årlig kostnad på cirka 21 000 till 31 000 kronor¹¹.

Vidare ställs krav på information om att mätvärdet är beräknat, orsaken till att ett uppmätt mätvärde saknas eller har brister och hur mätvärdet har beräknats. Om ett uppmätt mätvärde därefter erhålls ska detta rapporteras utan dröjsmål till fjärrkylekunden. De företag som inte redan idag lämnar informationen kommer att behöva säkerställa att informationen kommer kunden tillhanda vilket kan medföra behov av uppdatering av it-system samt administrativ handpåläggning för att säkerställa att korrekt information lämnas. Informationen kan lämnas genom internetbaserad media (Mina sidor), sms, e-post eller genom pappersutskrift. Vid beräkning av kostnaderna har förslagsställaren utgått från att Mina sidor på fjärrkyle-

---

⁸ Kostnader för uppdatering av it-system och rutiner m.m. 314 000 - 771 000 kr + övriga initiala administrativa kostnader 146 000 kr = 460 000 - 917 000 kr.

⁹ Månadslön för systemutvecklare 46 500 kr * semesterpåslag 12% * arbetsgivaravgifter 31,4% * overheadkostnader 25% = Månadskostnad 85 541 kr. Kostnad för utveckling av IT-system: 30 - 50 timmar * 85 541 kr/månad / 160 timmar/månad = 16 038 - 26 731 kr.

¹⁰ Total kostnad för IT-konsult: timkostnad IT-konsult 1000 kr/timme * 30 - 50 timmar = 30 000 - 50 000 kr. Kostnaden är baserad på löneundersökning enligt Så höga (låga?) är konsultpriserna | Ingenjören (ingenjoren.se), hämtad 2022-02-09.

¹¹ Genomsnittlig månadslön för ingenjör 44 850 kr * semesterpåslag 12% * arbetsgivaravgifter 31,4% * overheadkostnader 25% = Månadskostnad 82 506 kr. Kostnad för att säkerställa att tiden för insamling framgår vid rapportering till fjärrkylekunden: 40 - 60 timmar * 82 506 kr/månad / 160 timmar/månad = 20 626 – 30 940 kr.

företagens webbplats används. Uppdatering av it-systemen beräknas ta cirka 40 till 80 arbetstimmar. Om intern systemutvecklare utför arbetet utgår kostnaden till cirka 21 000 till 43 000 kronor. Om konsult utför arbetet beräknas det kosta 40 000 till 80 000 kronor. Det administrativa arbetet med att säkerställa att kunden får korrekt information uppgår till cirka 125 till 175 timmar om året, till en kostnad på cirka 65 000 till 90 000 kronor för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag. Det uppges att i de fall ett uppmätt mätvärde i ett senare skede blir tillgängligt ska det uppmätta mätvärdet ersätta det beräknade värdet och utan dröjsmål rapporteras till kunden det vill säga inom en kalendervecka. Det kan, enligt förslagsställaren, medföra att företagen behöver se över och förbättra sina rutiner till exempel genom uppdatering av it-system liksom kostnad för att säkerställa att mätvärdena rapporteras korrekt. Uppdateringen av it-system beräknas ta cirka 60 till 100 arbetstimmar. Vid tillgång till systemutvecklare uppgår kostnaden till cirka 32 000 till 54 000 kronor medan kostnad för konsult uppskattas till cirka 60 000 till 100 000 kronor. Den administrativa kontrollen för att säkerställa resultatet uppskattas ta cirka 75 till 125 timmar om året till en kostnad på cirka 39 000 till 65 000 kronor för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag.

Gällande kraven på tydlig information i eller tillsammans med fakturan medför det att information ska presenteras om de mätvärden som faktureringen grundas på varav bortförd värmeenergi är en av de parametrar som kan ingå. För fjärrkyla är effekt den främsta parametern, men även flöde uppges vara en parameter som kan vara viktig för prissättningen. För de företag som inte redan redovisar mätvärden på sina fakturor kan kostnader uppstå för uppdatering av affärs- och faktureringsystem. Arbetstiden för uppdateringen beräknas uppgå till cirka 40 till 80 timmar. Om uppgiften utförs av intern systemutvecklare uppskattas kostnaden till cirka 21 000 till 43 000 kronor och för konsult till cirka 40 000 till 80 000 kronor. Den årliga arbetstiden för att säkerställa korrekta mätvärden uppskattas till 75 till 125 timmar om året, vilket ger en kostnad på cirka 39 000 till 65 000 kronor för ett genomsnittligt företag.

Fjärrkyleföretagen ska också presentera information om den energimix som använts i leveransen. Det ska på fakturan anges var sådan information finns att tillgå. Kraven medför kostnader för utveckling av affärssystem, administrativa kostnader för att hantera och sammanställa informationen samt kostnader för att införa anvisning till informationen på fakturan. Det uppges att de administrativa kostnaderna uppstår vid den initiala sammanställningen och beräkningen av energimixen. Det uppges att den initiala kostnaden för att påbörja arbetet kommer att vara högre än den administrativa kostnaden att genomföra beräkningen kontinuerligt när alla verktyg är färdigutvecklade. Processen med att ta fram data och göra beräkningar antas ske i fyra steg där först data sammanställs, sedan kvalitetssäkras, därefter görs beräkningar och sedan krävs det handläggning för att visualisera data i exempelvis ett cirkeldiagram. Processen uppskattas ta cirka 40 till 62 timmar och kosta cirka 21 000 till 32 000 kronor. Ett antagande görs om att arbetstiden för att uppdatera affärssystem och göra tillägg av anvisning i fakturan uppgår till cirka 40 till 80 timmar. Om det görs av intern systemutvecklare antas kostnaden uppgå till cirka 21 000 till 43 000 kronor och för en upphandlad konsult till cirka 40 000 till 80 000 kronor.

Vidare uppges att fjärrkyleföretagen kommer att behöva utveckla en plattform där kunderna kan se grafer över hur mängden bortförd värmeenergi under innevarande år ser ut jämfört med tidigare år. Uppgifterna ska dessutom, enligt förslagsställaren, vara normalårskorrigerade för ökad jämförbarhet. Det uppges att informationen ska presenteras med samma intervall som kunden faktureras, vilket innebär att uppgifterna måste uppdateras minst en gång per år. Förslagsställaren antar att informationen tas fram enligt samma process som för framtagande av energimix, med tillägg för inhämtning av underlag för normalårskorrigerings. Processen antas ta cirka 50 till 100 timmar och kosta cirka 26 000 till 52 000 kronor. Vidare

uppges att den normalårskorrigerade mängden bortförd värmeenergi behöver uppdateras för varje faktureringsperiod, vilket betyder att kundens privata sida hos fjärrkyleföretaget behöver uppdateras med jämna intervall. För detta behövs, enligt förslagsställaren, kopplingar till data som möjliggör beräkning av uppgifterna. Ett antagande görs om att arbetstiden för uppdatering av företagets affärssystem och tillägg av anvisning i fakturan uppgår till cirka 40 till 80 timmar och om det görs av intern systemutvecklare uppskattas kostnaden till cirka 21 000 till 43 000 kronor och för en upphandlad konsult till cirka 40 000 till 80 000 kronor.

Förslaget ställer krav på fjärrkyleföretagen att de ska säkerställa att en tydlig anvisning finns om var kunden kan ta del av uppgifter om hur klagomål kan lämnas. Bestämmelsen bedöms medföra kostnader för att sammanställa och publicera information rörande klagomål samt införa en anvisning till denna på fakturan. Ett antagande görs om att arbetstiden för att sammanställa och publicera informationen på exempelvis en webbplats uppgår till cirka 10 till 15 timmar till en kostnad om cirka 4 000 till 6 000 kronor för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag.

Vidare ställs krav på att företagen säkerställer att en tydlig anvisning om var kunden kan ta del av information om ombudsmannatjänster eller annan tvistelösning tillhandahålls på fakturan. Bestämmelsen bedöms medföra kostnader för att sammanställa och publicera informationen samt införa en anvisning till denna på fakturan. Arbetstiden antas vara cirka 20 till 30 timmar och medföra en kostnad om cirka 8 000 till 12 000 kronor för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag. Arbetstiden för att införa en anvisning på fakturan antas uppgå till cirka fyra timmar och medföra kostnader om cirka 2 000 kronor för samma typ av företag.

Därutöver ska fjärrkyleföretagen säkerställa att en tydlig anvisning om var kunden kan ta del av kontaktinformation till oberoende användarrådgivning om tillgängliga energieffektiviseringsåtgärder, jämförbara slutanvändarprofiler och objektiva tekniska specifikationer för utrustning som använder energi. Bestämmelsen bedöms medföra kostnader för att sammanställa och publicera informationen samt införa en anvisning till denna på fakturan. Arbetstiden antas vara cirka 20 till 30 timmar och medföra en kostnad om cirka 8 000 till 12 000 kronor för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag. Arbetstiden för att införa en anvisning på fakturan antas uppgå till cirka fyra timmar och medföra kostnader om cirka 2 000 kronor för samma typ av företag. Förslagsställaren bedömer därutöver att företagen behöver infoga en anvisning på fakturan om var kunden kan finna jämförelseprofilerna. Arbetstiden för att infoga anvisningen och publicera profilerna antas uppgå till cirka 20 till 30 timmar till en kostnad om cirka 8 000 till 12 000 kronor för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag.

Enligt förslaget ska fjärrkyleföretagen ta fram jämförelseprofiler i samma användarkategori, som kunden kan ta del av. Det uppges att initialt kommer information och beräkningsunderlag behöva tas fram för att sedan följas av en beräkning, utvärdering och publicering. Arbetet antas utföras av en ingenjör och ta cirka 120 till 180 timmar till en engångskostnad för framtagande av profiler till cirka 62 000 till 93 000 kronor.

Vidare uppges att enligt förslaget ska fjärrkyleföretagen, om kunden fakturerats baserat på ett mätvärde, redovisa på fakturan hur mätvärdet har beräknats. Om ett uppmätt mätvärde därefter erhålls ska faktureringen justeras i enlighet med detta. Det uppges att företagen kommer att behöva uppdatera sina faktureringsssystem så att uppgifter om beräknade mätvärden framgår, dessutom behövs en funktion som gör att mätvärden som erhålls i efterhand leder till en justering i form av exempelvis en kreditfaktura eller en justering av kommande faktura. Det antas att arbetet med att uppdatera affärssystemet utförs av en konsult. För att genomföra ändringen i systemet uppgår arbetstiden till cirka 30 till 50 timmar. Arbetet med att skapa en funktion där i efterhand uppmätta värden leder till justering av kommande fakturor antas även

det uppgå till 30 till 50 timmar. Den totala kostnader bedöms uppgå till cirka 60 000 till 100 000 kronor.

Det uppges också att enligt förslaget ska energitjänsteföretag, efter att fjärrkylekunden skriftligt har begärt det, få tillgång till information om kundens energianvändning och faktura-information. Den hanteringen kommer, enligt förslagsställaren, att kräva en process med fullmakt, e-legitimation eller liknande. Fjärrkyleföretagen kommer att behöva verifiera att medgivandet är korrekt och giltigt innan utlämning av uppgifter kan ske. Det antas att ett genomsnittligt fjärrkyleföretag har cirka 55 kunder och att varje år kommer ungefär tre till 14 procent av dem att begära att uppgifter lämnas till tredje part, vilket motsvarar två till åtta förfrågningar per år. Arbetet med utlämnade av uppgifterna antas utföras av en kundtjänstmedarbetare till en kostnad av 320 kronor per timma.¹² Arbetet bedöms ta cirka en till fyra timmar per tillfälle till en årlig kostnad per företag på cirka 600 till 10 000 kronor.

Enligt förslaget ska fjärrkyleföretagen även tillgängliggöra information om energiprestanda och andelen förnybara bränslen till kunder och allmänhet. Förslagsställaren utgår här från att företagen redan har all data sammanställd, då sådan data behövs vid framtagande av företagens energimix. Det uppges att för att beräkna energiprestandan behövs data för tillförd primärenergi och mängden bortförd värmeenergi. Primärenergin går, enligt förslagsställaren, att beräkna med hjälp av den data som samlats in för energimixen. Det som kvarstår i form av datasammanställning bedöms vara mängden bortförd värmeenergi för respektive fjärrkylesystem. Denna data antas finnas insamlad i andra sammanhang, till exempel i anslutning till årsredovisningen. Det som återstår är då, enligt förslagsställaren, att beräkna och sedan visualisera resultatet. Det antas att en ingenjör kommer att utföra det arbetet och att de företag som har många fjärrkylesystem kommer att behöva genomföra fler beräkningar än de som har färre system. Det uppges att den största kostnaden bedöms uppstå i samband med att informationen tas fram för det första fjärrkylesystemet, då beräknings- och visualiseringsmetod behöver utvecklas. För resterande system bedöms processen ta kortare tid då fjärrkyleföretagen kan återanvända den metod som använts för det första systemet. Det antas att processen kommer att ta cirka 12 timmar för ett genomsnittligt fjärrkyleföretag. Om en ingenjör utför arbetet bedöms den totala kostnaden uppgå till cirka 6 000 kronor. Förslagsställaren antar att uppgifterna normalt publiceras på fjärrkyleföretagets webbplats då samtliga företag i dagsläget har sådana. Det antas att en webbadministratör kommer att göra arbetet och att det tar 10 timmar per företag till en kostnad på cirka 4 000 kronor per företag. Till denna kostnad tillkommer årliga kostnader för uppdatering och publicering av uppgifterna. Det antas att en ingenjör kommer att sköta uppdateringen av uppgifterna och att de sedan publiceras av webbadministratör. Arbetet med publiceringen antas ta cirka två timmar per företag till en kostnad på cirka 3 000 kronor och år och uppdateringen av informationen antas ta fyra timmar till en kostnad på cirka 2 000 kronor.

Utöver detta uppges att tidsåtgång och kostnad tillkommer för företagen att sätta sig in i och genomföra reglerna. För detta antas att varje företag utser en projektledare. Vidare antas att företagen behöver analysera vilka konsekvenser bestämmelserna får för verksamheten. Analysarbetet uppskattas till cirka 160 timmar. Därefter behöver personal informeras och interna rutiner och processer uppdateras, vilket bedöms ta cirka 160 timmar. Den totala kostnaden för genomgång av föreskrifter inklusive remissvar, intern genomgång av nya regler och

---

¹² Månadslön för kundtjänstmedarbetare 27 800 kr * semesterpåslag 12% * arbetsgivaravgifter 31,4% * overheadkostnader 25% = Månadskostnad 51 149 kr. Kostnad för utlämning av information: 2 - 32 timmar * 51 149 kr/månad / 160 timmar/månad = 639 – 10 230 kr.

uppdatering av rutiner och processer uppskattas till cirka 146 000 kronor och ta cirka 360 timmar.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets administrativa kostnader är både noggrann och uttömmande och därmed godtagbar.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen uppges att förslaget påverkar energitjänsteleverantörers möjligheter, att med fjärrkylekundens medgivande, ta del av information om fjärrkylekundens mätvärden, energifakturor och historiska användning, om den informationen finns tillgänglig. Det uppges att för energitjänsteleverantörer skapar detta en större möjlighet att erbjuda sina tjänster till fjärrkylekunder, vilket skulle kunna leda till en ökad omsättning och expansion för företagen. Förslagsställaren uppger att en bedömning av denna utveckling medför alltför stora osäkerheter varför en värdering inte är meningsfull.

Vidare uppges att tillverkare av mätare kan komma att påverkas indirekt av föreskrifterna, då kravet på fjärravläsning kan medföra att manuellt avläsbara mätare behöver bytas ut. Fjärravläsningsbara mätare uppges redan i dag vara dominerande på fjärrkylemarknaden och därför antas regleringen inte medföra några stora omställningar för de företag som tillverkar mätare. De mätare som inte klarar kraven om fjärravläsning och är installerade före föreskrifternas ikraftträdande ska vara utbytta senast den 1 januari 2027 och tillverkare av mätare bedöms därför kunna möta den ökade efterfrågan av fjärravlästa mätare, då byte av mätare kan antas ske fördelat över denna tid.

Regelrådet saknar redovisning av kostnad för inköp och installation av nya mätare.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets andra kostnader är bristfällig men att redovisningen av förslagets påverkan på företagens verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I konsekvensutredningen uppges att produktionsprocessen för fjärrkyla inkluderar produktion och distribution av kallvatten i ett nätverk av rör. Konkurrensutsättning i produktionsledet skulle, enligt förslagsställaren, vara möjligt, men förekommer inte. I distributionsledet som utgörs av ett fast nät med höga investeringskostnader är det, enligt förslagsställaren, inte lönsamt med parallella nät, därför utgör distributionsnätet ett naturligt monopol. Det uppges att på fjärrkylemarknaden är därför produktion och distribution av fjärrkyla begränsad till ett företag per område, normalt en stad.

Det uppges att fjärrkyleföretagens situation dock inte motsvarar de förutsättningar som gäller för ett klassiskt monopol och att fjärrkyleföretagen har monopol på distribution av fjärrkyla, men är samtidigt en del av en större marknad för kylning.

Det uppges att alternativa tekniker för kylning, såsom lokala eldrivna kylanläggningar, är på kylningsmarknaden konkurrerande alternativ. Detta uppges innebära att om fjärrkyleföretagen utnyttjar sin marknadsmakt fullt ut finns en potentiell risk att kunder byter till andra kylningsformer.

Regler som ger fjärrkylekunden tillgång till mer information om fjärrkyleleveransen och energianvändningen kan, enligt förslagsställaren, påverka konkurrensen mellan kylningsalternativ. En mer välinformerad kund kan själv eller genom en energitjänsteleverantör välja den

kylningsform som passar bäst. Det innebär att en kund som idag använder fjärrkyla, men som utsätts för ett högt pris kan motiveras till ett byte till en lokalt eldriven kylanläggning. Det omvända uppges också vara möjligt. Reglerna om tillgängliggörande av information om energiprestanda och andel förnybart bränsle gör, enligt förslagsställaren, att informationen blir mer tillgänglig för kunder och leverantörer på marknaden för bortförd värmeenergi. Mer information som kan användas för att jämföra olika lösningar för kyla bedöms öka konkurrensen på marknaden för kyla.

Förslagsställaren uppger att det är svårt att bedöma hur stor potential i ekonomiska termer som konkurrensen mellan kylningsformer ger. Sammantaget bedöms det dock sannolikt att föreskrifterna kan ha en positiv inverkan på konkurrensen på kylningsmarknaden.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställarens redovisning av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är både noggrann och uttömmande och finner den därför godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen uppges att förslaget kommer att medföra konsekvenser för branschen som helhet. Branschorganisationen Energiföretagen kommer, enligt förslagsställaren, att behöva samordna ett arbete i syfte att ta fram och utveckla branschmetodik där sådan saknas idag. Detta uppges specifikt gälla för beräkning av normalårskorrigerad, jämförelseprofiler och energiprestanda, vilket kommer att medföra kostnader till följd av tidsåtgång. Metoder uppges redan finnas för fjärrvärme, men går inte att översätta rakt av till fjärrkyla. Då det är ny metodik som ska tas fram är det, enligt förslagsställaren, svårt att på förhand veta vilka hinder som kommer att uppstå och hur omfattande arbetet kommer bli. Om det antas att en arbetsgrupp om fyra ingenjörer inom branschen får i uppdrag att ta fram en metodik, och att det kommer ta en till åtta heltidsveckor om 40 timmar för varje person, uppgår den totala kostnaden till cirka 80 000 till 660 000 kronor.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

I konsekvensutredningen uppges att föreskrifterna införlivar EU-direktiven på miniminivå, vilket förslagsställaren anser visar på hänsyn till alla företag oavsett storlek. Det uppges dock att samtliga företag som idag är verksamma på fjärrkylemarknaden utgörs av företag som även bedriver fjärrvärmeverksamhet, varför det inte bedöms finnas några företag som kan anses vara små företag.

Vidare uppges att energitjänsteföretag påverkas i form av att de får en utökad rätt att få tillgång till information från fjärrkyleföretagen och då det rör sig om tillkommande möjligheter för företagen bedöms det inte finnas behov av särskild hänsyn till de små energitjänsteföretagen.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet kan konstatera att redovisningen i konsekvensutredningen bedöms vara godtagbar på alla bedömningspunkter förutom de om berörda företag utifrån storlek och redovisningen av andra kostnader, vilket inte påverkar den sammantagna bedömningen.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 17 maj 2022.

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Annika LeBlanc.

Claes Norberg
Ordförande

Annika LeBlanc
Föredragande